

Generalen kom da gaaende tilbage, og vor Kapitain spurte ham, om han var saaret, hvortil han svarede, at han vidste det ikke, men ialtfald havde han faaet et slemt Stod i den ene Skulder. Han vedblev da at gaa tilbage, saa langt jeg kunde se, og jeg er temmelig vis paa, at han ikke blev forbunden, for han var udenfor Sjendens Skudvidde, men om det skal kaldes Mod af Doktor Møller, at han var den Første, der forbandt Generalen, da han var kommen udenfor Sjendens Skudvidde, det veed jeg ikke; at han skulde have været i Generalens Nærhed, da denne blev saaret, er ikke Tilfældet. Seg veed ikke, hvorfra den ærede Ordfører har de Dplysninger, der have ledet ham til at fremdrage disse Punktter; men det kan ialtfald ikke være fra nogen menig Soldat. Det er heller ikke rigtigt, naat der staar, at Generalen befandt sig Forpoststæden; nei, han begav sig udenfor Forpoststæden i Fægtningen for at gjøre sin Pligt som Soldat, og havde der været Tale i Betænkningen om, at han kunde samle og opmuntre Mandskabet, vilde vist Ingen kunde bestride det, thi jeg tror, at enhver Soldat saa til ham med Tillid. Da vi den 14de April marcherede fra en By paa Als, der hedder Skovby, saavidt jeg husker, og skulde over til Dybbøl, var det en meget varm Dag, og der var flere, som bleve syge, deriblandt ogsaa En, som kom under Hr. Møllers sædvanlige Tillale. Det fortæltes bestemt, at Karlen døde, naar efterat Hr. Møller var gaaet fra ham. Det kan gjerne være, at Hr. Møller ikke har været istand til at yde ham den Bistand, der kunde redde hans Liv, men det forekommer mig, at en Mand, der var saa nær ved at udaande, skulde dog tiltales med Medlidenshed. Det er imidlertid muligt, at Hr. Møller har tænkt paa det gamle Ordsprog, at det gaar ikke saa nøie med en Vosse i Slagtekiden. Derjom det er alle Hr. Møllers gode Egenstaber, der ere omtalte i Betænkningen, forekommer det mig, at hans Pension burde nedfattes meget, dersom hans økonomiske Forhold ikke ere altsfor ringe. Hans Forhold overfor Soldaterne har været et saadant, at der efter min Formening ikke tilkommer ham mere, end hvad der er høist nødvendigt for at handle overensstemmende med

de bestaaende Love. De Grunde, der her ere anførte, ere ikke tilstrækkelige for mig til at stemme for Forslaget, saa meget mindre som Dr. Møllers Forhold overfor mig og mine Kammerater har været alt Andet end rosværdigt efter min Opfattelse.

Winther: Naar man sammenligner denne Mands Brøde med de andre Mænds, som ere anførte i et Anhang til Betænkningen, forekommer det mig dog, at man gaar ham noget for nær. Hvad er det, der har henrevet denne Mand? Seg gaar ud fra, at de Dplysninger, vi have faaet, ere paalidelige, men dersom de ikke ere det, er Sagen en anden Sag; thi vi kunne da ikke drage Slutninger deraf. Seg siger: Naar denne Mand virkelig har ladet sig henrive af sin Iver for at faa Folk, der vilde snyde sig fra Tjenesten, til at gjøre deres Pligt, og naar han i denne Iver er gaaet for vidt, er det efter min Mening ikke saa strafbart som det, at En søger at hjælpe Folk frit for at opfylde deres Pligt, og derfor faar 40 Rd. pr. Stk. til at stifte i Kommen. Det forekommer mig, at der er en Forffjel paa Brøden i disse Tilfælde. Man maa se hen til, at den ene Mand, som er nævnt i Bilaget til Betænkningen, har søgt at bedrage Staten for en Mands Tjeneste, imod selv at gjøre sig Noget tilgode eller at faa Lidt i Kommen derved, men at den Anden derimod er en Løpser, der mishandler en Mand, som han rimeligvis ikke har haft Grund til at mishandle, som ikke, efter hvad der er oplyst, synes at have været nogen Bedrager, som ikke synes at have villet bedrage Staten for sin Tjeneste. Han er gaaet for vidt for Statens Skyld og lader sig af Iver for den gode Sag henrive til at angribe en saadan Mand; det er hans Brøde. Seg skal imidlertid ikke være med til at undskylde ham, og jeg finder, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgtreds (S. Pedersen) har fuldkommen Ret i at skidre ham paa den Maade, han gjorde, efter de andre Dplysninger, der ere komne frem, men en saadan Lovbestemmelse maa nærmere sammenlignes med andre Lovbestemmelser. Naar vi skulle være visse paa at være fuldkommen retfærdige, maa vi for det